

Република Србија
ДРЖАВНО ПРАВОБРАНИЛАШТВО

Број: I ИЈЗ-2/20
7. фебруар 2020. године
Београд
Немањина 22-26

На основу члана 16. став 10. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја («Службени гласник РС», бр. 120/2004, 54/2007, 104/2009 и 36/2010) и члана 136. Закона о општем управном поступку («Сл. Гласник РС», бр. 18/2016 и 95/2018 – аутентично тумачење), у поступку одлучивања по захтеву за приступ информацији од јавног значаја «Партнера за демократске промене Србија» из Београда, поднетог Државном правобранилаштву, дана 28. јануара 2020. године, доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБИЈА СЕ ЗАХТЕВ “Партнера за демократске промене Србија“ из Београда, за приступ информацији од јавног значаја, поднет Државном правобранилаштву дана 28. јануара 2020. године, за доставу свих примљених предлога уговора и других правних аката и датих мишљења за период 2016-2019. године у вези са радом следећих друштва капитала или јавних предузећа: ЈП Електропривреда Србије, Телеком Србије ад, Ер Србија ад, ЈП Путеви Србије, Парк природе Мокра Гора, ХК Крушик Ваљево, Завод за испитивање оружја и муниције доо из Крагујевца, ЈП Железнице Србије, ЈП Србијагас, Телус ад и ЦИП Београд.

О б р а з л о ж е њ е

“Партнери за демократске промене Србија“ позивајући се на Закон о слободном приступу информацијама од јавног значаја, обратили су се Државном правобранилаштву дана 28. јануара 2020. године, са захтевом за доставу свих примљених предлога уговора и других правних аката и датих мишљења за период 2016-2019. године у вези са радом следећих друштва капитала или јавних предузећа: ЈП Електропривреда Србије, Телеком Србије ад, Ер Србија ад, ЈП Путеви Србије, Парк природе Мокра Гора, ХК Крушик Ваљево, Завод за испитивање оружја и муниције доо из Крагујевца, ЈП Железнице Србије, ЈП Србијагас, Телус ад и ЦИП Београд.

Поступајући по поднетом захтеву, овај орган је исти размотрио и оценио да би поступајући по захтеву, у конкретном случају, повредио одредбе члана 22. Закона о

правобранилаштву. члана 8. и 9. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, те да је право- заштите интереса Републике Србије, претежније у односу на интерес јавности да зна, односно да има увид у тражену информацију.

Државно правобранилаштво је, сходно одредби члана 11. Закона о правобранилаштву („Службени гласник РС“, 55/14), заступник Републике Србије у правним поступцима пред судовима, арбитражама, органима управе и другим надлежним органима, када Република Србија има положај странке или умешача о чијим правима и обавезама се одлучује у том поступку. Поред тога, пред судовима, арбитражама, органима управе и другим надлежним органима заступа државне органе и посебне организације који немају својство правног лица, државне органе и посебне организације који имају својство правног лица, а чије се финансирање обезбеђује из буџета Републике Србије и јавне установе чији је оснивач Република Србија и чије се финансирање обезбеђује из буџета Републике Србије, у правним поступцима у којима ови субјекти учествују као странке или умешачи о чијим имовинским правима и обавезама се одлучује у том поступку. Такође, Државно правобранилаштво може на основу посебно датог пуномоћја заступати у поступку пред судовима, арбитражама, органима управе и другим надлежним органима и друга правна лица чији је оснивач Република Србија у циљу обављања послова правне заштите имовинских права и интереса Републике Србије.

Одредбом члана 22. Закона о правобранилаштву прописано је да Државно правобранилаштво не може супротној страни у преговорима у поступку за споразумно решавање спора, односно у судском, управном или другом поступку, као ни трећим лицима, давати податке добијене од заступаног субјекта, осим ако заступани субјект није то претходно одобрио. Имајући у виду да је Државно правобранилаштво законски заступник, адвокат Републике Србије, оно нема овлашћења да трећим лицима доставља податке из предмета.

Одредбом члана 8. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, прописано је да се права из овог закона могу изузетно подврћи ограничењима, ако је то неопходно у демократском друштву, ради заштите од озбиљне повреде претежнијег интереса заснованог на уставу или закону. А у овом случају се управо ради о праву на заштиту имовинско-правних интереса Републике Србије које је претежније у односу на интерес јавности да зна.

Одредбом члана 9. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, прописано је да орган власти неће тражиоцу омогућити остваривање права на приступ информацијама од јавног значаја, ако би тиме:

- угрозио, омео или отежао спречавање или откривање кривичног дела, оптужење за кривично дело, вођење преткривичног поступка, вођење судског поступка, извршење пресуде или спровођење казне, или који други правно уређени поступак или фер поступање и правично суђење.

- озбиљно угрозио одбрану земље, националну или јавну безбедност, или међународне односе.

- битно умањио способност државе да управља економским процесима у земљи, или битно отежао остварење оправданих економских интереса.

- учинио доступним информацију или документ за који је прописима или службеним актом заснованим на закону одређено да се чува као државна, службена, пословна или друга тајна, односно који је доступан само одређеном кругу лица, а због чијег би одавања могле наступити тешке правне или друге последице по интересе заштићене законом који претежу над интересом за приступ информацији.

Сматрамо, да је на основу ограничења које је Законодавац предвидео у овом члану, доведена у питање сама претпоставка о оправданом интересу јавности, те да је заштита имовинско-правних интереса Републике Србије у конкретном случају, претежнија, у односу на интерес јавности да има увид у тражену информацију.

Троделни тест који је описао проф. Др. Саша Гајин у свом раду: “Одмеравање супротстављених интереса у примени Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја”, објављеном у часопису “Српска политичка мисао” број 4/2018 (страница 231-248) помаже да се докаже да, у конкретном случају, а на основу наведеног, потреба заштите супротстављеног интереса претеже у односу на потребу заштите интереса јавности, односно тражиоца информације.

Државно правобранилаштво, надаље, применом троделног теста, указује да потреба заштите супротстављеног интереса, у овом случају, претеже у односу на потребу заштите интереса јавности, односно тражиоца информације.

Наиме:

1. Утврђено је да се интерес јавности да зна, односно интерес тражиоца да дође до информације, супротставља једном од интереса који су набројани у Закону о слободном приступу информацијама од јавног значаја (живот, здравље, сигурност, правосуђе, одбрана земље, национална и јавна безбедност, економска добробит земље, тајна, приватност и друга права личности);
2. Утврђено је да би се приступом информацији озбиљно повредио заштићени супротстављени интерес;
3. Утврђено је да потреба заштите супротстављеног интереса претеже над потребом заштите интереса јавности, односно тражиоца, те да је због тога неопходно ограничити законска права ускраћивањем информације, при чему се услов неопходности процењује у складу са мерилима демократског друштва.

Уважавајући, наиме, у потпуности право на слободан приступ информацијама од јавног значаја, које представљају основ отворености и транспарентности рада и поступања државних органа, па и Државног правобранилаштва, као и чињеницу да без благовремених и потпуних информација о обављању послова из домена надлежности

државних органа јавност не може остварити право на непосредан увид у рад и поступање субјеката који врше послове из описа надлежности одређеног државног органа, сматрамо, да се у овом случају, доводи у питање сама претпоставка о оправданом интересу јавности, и, по својој суштини, како је напред наведено, заштита интереса Републике Србије, претежнија је у односу на интерес јавности да има увид у тражену информацију.

Као што је већ речено, Државно правобранилаштво је по Закону о правобранилаштву, заступник државе, адвокат Републике Србије, као и државних органа, организација и јавних установа које се финансирају из буџета, и свакако није овлашћено да трећим лицима даје податке о предметима клијената, а у конкретном случају то су Министарства, односно Влада Републике Србије.

Како се захтев односи на доставу свих примљених предлога уговора и других правних аката и датих мишљења за период 2016-2019. године у вези са радом следећих друштва капитала или јавних предузећа: ЈП Електропривреда Србије, Телеком Србије ад, Ер Србија ад, ЈП Путеви Србије, Парк природе Мокра Гора, ХК Крушик Ваљево, Завод за испитивање оружја и муниције доо из Крагујевца, ЈП Железнице Србије, ЈП Србијагас, Телус ад и ЦИП Београд, , имајући у виду одредбе члана 22. Закона о правобранилаштву, као и резултате добијене применом троделног теста, одлучено је као у диспозитиву овог решења.

ПОУКА О ПРАВНОМ СРЕДСТВУ:

Против овог решења дозвољена је жалба Поверенику за информације од јавног значаја и заштиту података о личности у року од 15 дана од дана обавештавања.

ДРЖАВНИ ПРАВОБРАНИЛАЦ

Оливера Станимировић

Доставити:

- странци,
- органу,
- архиви.